

Tumbador vzw

Revalidatie in ontwikkelingslanden

Ericalaan 42, 2920 Kalmthout - tel. 03/666.53.32, fax 03/666.96.61
www.tumbador.be - info@tumbador.be ING: 320-4437251-56

Nieuwsbrief december 2004

VZW Tumbador heeft niet stilgezeten: het sportpaleis draait weer op volle toeren, we hebben een succesvolle benefiet achter de rug, we hebben deelgenomen aan de Dodentocht, Kim is 3 weken gaan werken in Congo, zij heeft een info-sessie gegeven op de Guatemala-dag in Mechelen, enz.

We kondigden in de vorige nieuwsbrief het vertrek van drie nieuwe vrijwilligers aan. Helaas hebben Kelly en Gert, die naar El Tumbador (Guatemala) gingen, wegens gezondheidsredenen moeten afzeggen. Heleen is in augustus naar Ayacucho (Peru) vertrokken. Haar wedervaren van de eerste maanden kan je in het vervolg van deze nieuwsbrief lezen.

Verslag benefiet

Zaterdag 25 september 2004. Dag van onze derde benefiet. Vele trouwe bezoekers van voorgaande edities vonden de weg naar de Zonnedauw. Maar ook veel nieuwe gezichten. Nieuwe gezichten die het afgelopen jaar op één of andere manier bij ons project betrokken zijn geraakt: Barbara (onze vrijwilligster vorig jaar in El Tumbador), Saskia Van Nieuwenhove (een freelance journaliste die op de benefiet een korte toelichting gaf over

Guatemala), sponsors, helpers uit het sportpaleis, kandidaat-vrijwilligers of mensen die gewoon wel eens wilden weten waarvoor VZW Tumbador staat.

De ingrediënten: het Guatemalteeks marktje, de veiling van schilderijen, de tombola (dit jaar met o.a. mooi glaswerk als ereprijs – een speciaal woord van dank aan de schenkster!) zijn stilaan al klassiekers geworden... De saus is ieder jaar anders en iets gevulder.

Het menu was dit jaar uitgebreid met heuse Guatemalteekse gerechten en kende een overrompelend succes zodat we helaas ook enkele mensen hebben moeten teleurstellen aangezien alles meer dan op was.

Extra aandacht werd dit jaar aan de allerkleinsten geschonken: een tekenhoek, een schminkbeurt en een ware ballonwedstrijd! Winnaar van de ballonwedstrijd werd Khaily (De Rudder) wiens ballon tot in Eindhoven vloog! Zij werd de trotse bezitter van een raket van Clics.

Toen de avond reeds gevallen was, ging het happy cocktailhour met vanzelfsprekend gemak over in een danspartijtje. Tijd voor de Tumbadorianen om tevreden achterover te leunen. Met recht en rede kunnen we

zeggen dat ons doel wederom bereikt is: de VZW is een stukje bekender geworden en met het ingezamelde geld kunnen we opnieuw een financieel steentje bijdragen door materiaal aan te kopen voor het revalidatiecentrum in El Tumbador (Guatemala) en het opvangtehuis in Ayacucho (Peru) of door nieuwe vrijwilligers naar daar te sturen! De winst bedraagt ongeveer €2000. Bedankt aan alle aanwezigen!

Foto's hiervan zijn te bewonderen op www.tumbador.be !

De dodentocht!

100 km stappen in Bornem, 13 - 14 aug. 2004.

De dodentocht, een mens verklaart je gek als je erover begint. Nochtans hoe meer wij erover spraken, hoe reëler het idee werd. De inschrijving maakte 'de grootpraterij' iets definitiever; de 'ongelovige' sponsors zorgde voor de verbetering van het 'zijn tanden zetten in'. Het enthousiasme van Ilse, initiatiefneemster van het eerste uur, was bovendien meer dan aanstekelijk.

Een idee werd een project. Met een groep van 14 begonnen de 'stappers voor Tumbador' aan de start, in de regen. Helaas, het was de regen die velen de das omdeed. De grote helft gaf op na zes uur water- en modderlopen (hoewel opgeven kun je dat niet echt meer noemen!). Een harde kern van zes volhardde tot op het bittere einde. 'Moe maar tevreden'! Een overwinning in de overtreffende trap! Samen met een opbrengst van een slordige €1500!

Enkele persoonlijke reacties, momentopnames en triomffoto's vind je terug op www.tumbador.be !

Centre des handicapés JUKAYI, Kananga, Congo (R.D.C)

Voor de tweede maal trok Kim op vrijwillige basis naar Kananga, Congo. Ze maakte deel uit van een missie uitgezonden door Artsen Zonder Vakantie. Het team, een orthopedische chirurg, twee verpleegkundigen en een kinesitherapeut (Kim), sloeg zijn tenten op in een revalidatiecentrum van de Broeders van Liefde in de provincie West-Kasai.

Kim schrijft: "Om aan te tonen hoe erbarmelijk de situatie ter plaatse is, schets ik het verloop van een consultatiedag. Meer dan 70 mensen wachten van 's morgens vroeg op de blanke dokter. Er zijn mensen met breuken die nooit behandeld zijn, kinderen met tot op het bot geïnfecteerde wonden, verlammingen, noem maar op. Net zoals vorige week werkt de neonlamp in de spreekkamer niet. We werken door totdat we echt niets meer op papier kunnen lezen. De mensen die dan nog in de rij staan wachten moeten we naar huis sturen. Er is nu eenmaal een limiet op de mensen die je per dag kan zien...

Aangezien er enkel in de wachtzaal licht is, zetten we dáár 's avonds nog enkele armen en benen in het gips. De laatste patiënt is een oude vrouw waarvan we de knie behandelen. Per brancard moeten we haar nog 100m verder naar haar kamer brengen. Er is echter één probleem: het regent pijpenstelen. Gelukkig heb ik mijn regen- "poncho" bij en die leggen we over haar heen. In de regen en de duisternis dragen we haar 'al hobbend' terug naar de kamer, waar we met veel gelach en gegil onthaald worden door de andere patiënten. Onze inzet zo laat op de dag wordt duidelijk op

prijs gesteld. Opdracht voor vandaag geslaagd!

En dan is er het verhaal van Thsiyoyo, een 11-jarig meisje dat ten gevolge van een blikseminslag een boom op haar nek kreeg. Aangekomen na een reis van 150km wordt ze opgenomen in het centrum. Er wordt een foto genomen van haar lage rug. Niets op te zien. Het meisje blijft in het ziekenhuis, echter zonder gerichte behandeling, totdat wij komen. We nemen een foto van de hogere delen van de rug. Uit de diagnose blijkt dat ze een breuk van de derde thoracale wervel heeft. Ook aan de schouder blijkt het meisje pijn te hebben. Het trieste verdict van een tweede röntgenfoto luidt: een breuk van haar bovenarm. Armen die ze broodnodig zal hebben! Deze breuk had hersteld kunnen worden mits tijdig optreden.

Om de revalidatie in het centrum van West-Kasai vooruit te helpen, brachten we, met de steun van Rotary Roosendaal, enkele verbeteringen aan aan de kinesitherapiezaal, leerden we aan hoe dossiers op te maken, steunden we een groep van muzikale gehandicapten en een basketploeg van doofstomme meisjes."

Kim in Kananga te Congo

Heleen in Peru!

Hieronder kunnen jullie lezen over de belevenissen van onze vrijwilligster in Peru, Heleen Sabbe. Ze studeerde het afgelopen jaar af als Licentiaat in de kinesitherapie. Sinds 3 augustus zoekt ze in Ayacucho uit hoe VZW Tumbador op de best mogelijke manier revalidatie en kinesitherapie kan bieden aan de plaatselijke bevolking. Nu laten we Heleen zelf aan het woord!

"Los Gorriones (= de straatmusjes) is zo'n drie jaar geleden opgericht door Gil en Chantal. Momenteel zijn er in de casa 31 kinderen tussen 1 en 16 jaar aanwezig. De kinderen worden in drie grote groepen opgedeeld: kleintjes (1-4j), de groten (5-16j) en de cuadro loupe (de gehandicapte kinderen die speciale aandacht vereisen). Het probleem is dat er wel enorm weinig plaats is om de kinderen te behandelen. Tussen de bedden moeten er matten tevoorschijn getoverd worden...

Dankzij het antislipmatje dat ik meehad, hoeft Loupe niet meer vastgebonden te worden waardoor ze veel rechter en actiever zit. Rosita gaat het meest vooruit: ze kan nu alleen staan met iets van leuning. Haar evenwicht alleen bewaren lukt nog niet, maar haar ene beentje is ook wel wat korter en ze heeft een serieus platvoetje. Een steunzool zou haar kunnen helpen! Met Carlos proberen we vooral zijn spastisch looppatroon te doorbreken. Bij Jonathan (syndroom van Down) en Nathalie doe ik ademhalings-oefeningen met zeepbelblazer, ballonnen, fluiten, tappotage en drainage. Elke zondagmorgen ga ik zwemmen met zwemband in de ene en twee kinderen in de andere hand! Zelf vind ik de casa heel gezellig maar het is inderdaad wel te klein. De

gebouwen zijn eigenlijk afgekeurd om zoveel mensen te herbergen...

Er werken hier een 20-tal señoritas om de kinderen te begeleiden en te verzorgen, de was te doen en om voor het eten te zorgen. Verder steunt de casa op vrijwilligers. Deze komen en gaan, met telkens een feestje, wat de kinderen natuurlijk de max vinden.

Ik ben er ook even tussenuit getrokken met een Peruviaanse vriend die ik vanuit de casa ken. Ook veel mensen met een handicap tegengekomen. Op de ene plaats waren ze mee aan het werken, op andere plaatsen werden ze als het ware verstoep. Wat ik ook erg vond, was dat het vaak een medische fout betrof (naast zwangerschapsproblemen), bv. 3 kinderen gezien met als diagnose epilepsie, waar het uiteindelijk een hersenvliesontsteking betrof!

Nu wil ik zoveel mogelijk te weten komen over de gezondheidszorg in Ayacucho en dan specifiek i.v.m. kine natuurlijk. Er bestaat alleszins een opvangsysteem voor de armen. Er vallen er natuurlijk een aantal uit de boot, zoals Jhon, 9 jaar. Hij heeft een zwaar accident met zijn voet gehad. Na drie maanden in het ziekenhuis in Lima te liggen, zijn ze huiswaarts gekeerd omdat de vader zijn eigen kosten niet meer kon betalen. Nu betaalde de verzekering alles voor Jhon, maar aan het ziekenhuis van Lima. Hier in Ayacucho moeten ze zelf betalen voor verdere zorgen en dat kunnen ze niet. Nu blijkt dat zijn voet één groot abces is en de botjes nog steeds niet aaneengegroeid... een heel kritieke toestand dus! We wachten nu in spanning op de uitslag van de traumatoloog en

proberen een oplossing te vinden."

Heleen vanuit Peru

Foto's en andere info van het project vind je op www.tumbador.be.

Eindejaarswensen

Wij proberen hulp te bieden aan mensen die nood hebben aan revalidatie, en dit in landen waar kinesitherapie een luxeproduct is. Dit kunnen we enkel met jullie hulp, warmte en steun. Deze hebben we afgelopen jaar in overvloed van jullie gekregen! Aan het einde van dit jaar willen we jullie daar graag voor bedanken en iedereen een goede gezondheid en veel geluk wensen in 2005!!

En tenslotte nog dit...

Zijn er mensen uit je familie-en/of vriendenkring die graag onze nieuwsbrief zouden lezen? Stuur hem gewoon door of geef hun adres door (voor contactgegevens: zie hoofding), en we houden hen in de toekomst op de hoogte!